

[Brusvang]

uanset om vi i enkelte forhold – og i en del forhold naturligvis – har været politisk uenige med regeringen, har haft en kvalificeret tillid til, at det var en regering, vi kunne stole på, en regering, hvis ord stod til troende, men det viste sig for nylig ikke at være tilfældet; jeg tænker på afgørelsen vedrørende Christiania.

Hele debatten om Christiania er i sig selv overdimensioneret; det er ikke det, der er det afgørende. Det afgørende er, at statsministeren gang på gang har sagt, at han ikke ville benytte sig af løsninger baseret på et rødt flertal; men så her op til kommunevalget, hvor det lige pludselig er populært at vise sig Christiania-venlig, benytter man sig af et rødt flertal. Derfor spørger jeg mig selv: hvad skal dette røde flertal bruges til næste gang, når kommunevalget er overstået? Er det så meningen, at man med det samme røde flertal vil gennemtvinge en brandskatning af parcelhusområdet? Det er i hvert fald ikke noget, som CDs stemmer skal bruges til.

På denne baggrund og på baggrund af de udtalelser, som regeringen ved flere lejligheder har fremsat i pressen om, hvilke intentioner den har, når vi når frem til sommerferien, med hensyn til værdistigningsafgift m. v., føler vi, at grundlaget er sprængt for de forhandlinger, der i øjeblikket finder sted i henhold til augustforlig I, § 9, vedrørende særlige kapitalgevinster. Jeg vil derfor gerne på mit partis vegne officielt meddele regeringen, at vi siger fra i disse forhandlinger.

Jeg har naturligvis bemærket, at boligministeren for et øjeblik siden sagde, at der ikke kom nye afgifter, ligesom finansministeren har sagt, der ikke kommer nye skatter her i år. Men det hjælper jo ikke, når man fra andre medlemmer af regeringen bogstavelig talt hører det modsatte. Der er skabt meget stor uklarhed; vi føler, at grundlaget for de forhandlinger, der er ført i henhold til § 9 i augustforlig I, er totalt sprængt.

Jeg må også gøre opmærksom på, at regeringen har optrådt meget hånligt på det sidste i forholdet til sine tidligere augustforlig I-partnere. Der har været en tradition for, at når der skulle ske noget på devaluerings- eller revalueringsområdet, finder der en orientering sted af de partier, som havde et særligt medansvar. Jeg har selvfølgelig ikke noget imod, at man orienterer venstre og de konservative, for det er jo partier, der også

har vist, at de ville tage et ansvar i forskellige situationer, men ved den sidste underretning, der fandt sted, undlod man at tage hensyn til augustforlig I-partnerne, og det viser jo ganske klart, at regeringen ikke længere agter at tage noget som helst hensyn til indholdet af augustforlig I. Så har det ikke megen mening, når regeringen på denne måde har bortsprængt grundlaget, at fortsætte sådanne forhandlinger.

I øvrigt har de forhandlinger, der har fundet sted hos skatteministeren, jo klart vist, at der egentlig slet ikke var noget at hente. For så snart man lavede en undersøgelse af, hvad der var at beskatte, når vi trækker inflationsraten fra og sammenligner med andre ejendomme inden for samme område, så man, der ikke var noget særligt. Tilsvarende resultater vil man jo komme til, når man laver de beregninger, som vi havde ønsket, men ikke fået, hvorefter man skulle se på, hvad en ejendom egentlig var værd, når man tog hensyn til kontantvurderingen.

Der er altså en række forhold, der gør, at vi med stor beklagelse noterer, at der ligesom er slået et skår i det gamle tillidsforhold. Jeg har indtryk af, at den skabte mistillid vil vare et stykke tid, men jeg tror også, jeg kan sige nøjagtigt, hvor længe den vil vare: den vil vare fra nu af og til den 7. marts 1978 kl. 21. Når valglokalerne lukker, er jeg overbevist om, at vi igen har en regering, igen har et socialdemokrati, som man kan forhandle fornuftigt med. Men det har vi ikke i øjeblikket, hvilket jeg beklager.

Mine bemærkninger til det af fremskridtspartiet fremsatte dagsordensforslag er følgende: vi er positive over for indholdet; vi tager på samme måde som fremskridtspartiet afstand fra en yderligere beskatning på parcelhusområdet, men jeg synes ikke, formuleringen er den rigtige. Der er en række ting, der ikke er med, og derfor kan vi ikke umiddelbart stemme for dagsordenen, men vi har stor sympati for dens indhold og støtter altså reelt dette indhold.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg skal ikke blande mig i det slagsmål, der er imellem forskellige augustforligspartier indbyrdes, hverken fra det første eller det andet augustforlig; det klarer de udmærket alene.